

[Alfred Jensen.]

er blevet indføjet, bestemmelser, som jo har favoriseret den del af befolkningen, der er relativt godt stillet. Det, man egentlig ventede af disse ligningslove, der kommer her mod slutningen af året, var jo, at skattebyrden ikke blev lagt med større vægt end hidtil på folk med de små og mellemste indkomster, men at man tværtimod drog omsorg for, at en større del af skattebyrden blev lagt på dem med de store indkomster. Vi har imidlertid den ene gang efter den anden set, at man faktisk har lempet reglerne på en sådan måde, at det var dem, som var relativt bedst stillet, der fik de største fordele deraf. Og det bliver ikke bedre nu, da man faktisk begynder at sætte skatte-reformen i gang. Nu kommer der jo også mange ting med, som favoriserer dem, der er relativt godt stillet, uden at man rører ved det, der er det store problem, nemlig at lette skattebyrden på de små og mellemste indtægter.

Jeg er ikke i stand til at afgøre, om det, der foreslås nu, betyder større byrder på dem med de beskedne indkomster. Det var det måske muligt at se, hvis der sammen med dette lovforslag forelå et forslag til udskrivningslov; i så fald kunne man se, med hvilke beløb skatten skulle udskrives, men udskrivningsforslaget foreligger jo ikke samtidig, så lidt som det har gjort det de senere år. Med de ændringer, der nu foreslås gennemført, hvor man tager fat på forsørgerproblemet og andre spørgsmål på en hidtil ukendt måde, vil det imidlertid være af afgørende betydning, hvordan selve udskrivningsloven kommer til at se ud; når man griber til en så omfattende endevending af ligningsloven, burde man efter min opfattelse også have taget fat på udskrivningsloven, så at der var blevet klarhed over, hvordan skattebyrden ville komme til at fordele sig fremefter. Når ministeren allerede er blevet klar over, at han agter at foretage en ændring af skatteskalaen, kunne han nok have lavet en skitse eller et forslag, så at man kunne se, hvor vidt den ville gå. Går man videre, som man har set i de senere år — det har jeg en frygt for at man vil — kommer man jo i den situation, at den, som kun får sin indkomst forhøjet i forhold til det, priserne og udgifterne er steget,

kommer til at betale stedse mere og mere i skat.

Statistisk departement har i sin sidste opgørelse vist, at i år betaler pristalsfamilien 132 kr. mere i skat, end den gjorde året forud, og i 1956-57 blev der betalt 192 kr. mere end i det foregående år. Det er stort set udtryk for, at denne familie kommer af med mere i skat, end den egentlig burde betale, fordi den forøgelse af indkomsten, der begrundes en sådan forhøjelse, ikke betyder, at vedkommende har større skatteevne — tværtimod, indkomststigningen rummer jo kun dækning for de udgiftsforøgelser, de har haft, og egentlig burde skatten så ikke være steget. Det er et af de problemer, man burde ordne i forbindelse med de årlige ligningslove, men noget sådant er hidtil ikke sket, og det vil jo heller ikke ske i år.

Jeg har hvert år fremdraget dette spørgsmål og føler det endnu mere berettiget nu, da man begynder at lave skattereformer, end tidligere. Man må nok spørge, når man således langsomt laver skattereformer: hvornår vil man tage fat på den fordeling af skattetrykket, der har været og må være det store spørgsmål i forbindelse med skatte-reformen, således at skatten på de små indkomster bliver lettet? Der er ikke noget, der peger i den retning i det forslag, der foreligger her, og vi er ikke indforstået med, at man strammer skatteligningen, skatteudskrivningen, så på det ene, så på det andet område, uden at man også tager fat på at løse dette store spørgsmål.

Jeg skal ikke behandle alle de problemer, der findes i lovforslaget; det tillader tiden ikke, og jeg mener heller ikke, at det er fornødent, for jeg forstår, at forslaget vil blive underkastet en grundig behandling i udvalget, og der vil vel, når forslaget kommer til anden behandling, foreligge betydelig mere materiale til belysning af de forskellige bestemmelser, end der er i øjeblikket. Jeg skal derfor kun hæfte mig ved enkelte ting.

For det første forsørgerbegrebet. Vi skal gerne indrømme, at det grundlag, hvorpå de nugældende bestemmelser hviler, er noget usikkert, og at en ændring kan være tiltrængt, men spørgsmålet er, om det skal foregå så hovedkuld som her foreslået. Vi har i hvert tilfælde den opfattelse, at der er